

HỒI 24

Thánh Thủ Nữ Y

Cao Phong cười gượng, nhìn lão tăng và Thánh Thủ Nữ Y vừa đột nhiên vây áp hai bên:

- Tại hạ không phủ nhận tại hạ đang dùng giả diện, nhưng nhị vị làm như thế là có ý gì?

Lão tăng nhanh miệng hơn Thánh Thủ Nữ Y:

- Người đã dùng giả diện, không loại trừ chính người đã hãm hại, đã bắt giữ Thánh Nữ.

Đến lượt Thánh Thủ Nữ Y tỏ lộ thái độ:

- Không phải ta đã từng nói về điều kiện của ta? Sao người vẫn cố tình vi phạm? Nói, người là ai? Muốn dò xét ta điều gì?

Tạ Phương Yển ngồi bật dậy, chồm lên, đứng ngay bên cạnh Cao Phong.

- Cao Phong là bằng hữu của Tạ Phương Yển này, Nhị vị là ai? Nếu muốn động thủ, Tạ Phương Yển ta nguyện lĩnh giáo?

Lão tăng sửng sốt:

- Là bằng hữu thật ư?

Tạ Phương Yển hất mặt:

- Không thật chẳng lẽ giả? Lão trọc người nói đi, Thánh

Nữ nào đã bị Cao Phong bắt giữ? Nếu có, Thánh Nữ của lão có lẽ cũng là hạng chẳng ra gì. Vì như ta thấy, Cao Phong chưa bao giờ hành sự mà không có lý do chính đáng.

Cao Phong cười gượng, nói vào tai Tạ Phương Yển:

- Vị Thánh Nữ đó chính là cô nương. Đại sư nghi ngờ tại hạ là hung thủ đã bắt giữ, sau đó lại hãm hại cô nương.

Nàng trợn mắt:

- Ta là Thánh Nữ? Hồi nào? Còn bắt giữ ta? Sai rồi, từ khi thất lạc gia

huynh đến nay, ta đâu có bị ai bắt giữ. Riêng chuyện hãm hại ư. Nếu ta nhớ không lầm, kẻ hãm hại ta là cung chủ Thần Bí Cung và hại bằng Tuyệt Mệnh Sa, người cũng thấy kia mà. Nào, người nói đi, tại sao ta bỗng dưng biến thành Thánh Nữ?

Nếu sau khi Tạ Phương Yển nói xong, những lời nói đủ làm cho lão tăng yên lòng, thì chính Cao Phong lại không yên dạ. Cao Phong hỏi:

- Cô nương nhớ rõ từng sự việc thế sao?

Nàng cau mày:

- Sao lại không nhớ? Chuyện chỉ mới xảy ra thôi mà. Hay đã có chuyện gì xảy ra, ta nói điều gì đó không phải?

Cao Phong thở hắt ra, nhìn Thánh Thủ Nữ Y:

- Việc tại hạ trót lừa dối tôn giá, tại hạ xin được một lần minh định. Là sẽ không một ai được nhìn thấy diện mạo thật của tại hạ, cho đến khi tại hạ tự lộ diện. Chưa hết, tôn giá hãy chờ nghe tiếp.

Cao Phong nói như thế vì phát hiện Thánh Thủ Nữ Y có sắc mặt giận dữ, định phát tác. Cao Phong bảo:

- Việc tôn giá muốn nhìn biết diện mạo thật, tại hạ hiểu đó là vì tôn giá muốn cảnh giác đối với kẻ thù. Vậy thì, thù nhân của tôn giá cũng chính là thù nhân của tại hạ. Không tin, tôn giá thử nhớ lại những gì Tạ Phương Yển vừa nói.

Tạ Phương Yển sừng sộ:

- Nói sao! Có người nghi ngờ người là đồng bọn của Thần Bí Cung? Thật hồ đồ. Chỉ suýt nữa ta và người đã bị mất mạng cũng vì Tuyệt Mệnh Sa của Thần Bí Cung. Đâu thể có chuyện đó?

Lão tăng đến lúc này mới có dịp xen vào:

- Tiểu đàn việt cũng bị trúng độc Tuyệt Mệnh Sa?

Cao Phong chưa kịp đáp, Tạ Phương Yển quá nhanh nhẩu khi lên tiếng:

- Lão hỏi để làm gì? Cũng may còn có y vì không trúng độc nên ta và y có cơ may thoát nạn.

Cao Phong chưa kịp kêu thảm thì nghe Thánh Thủ Nữ Y và lão tăng cùng quát:

- Thánh Nữ Y mau tránh ra. Y chính là môn hạ của phản đồ Lỗ Trung:

- Cuồng đồ to gan! Tuyệt Mệnh Sa đến cả ta cũng không thể giải, trừ phi người chính là người do kẻ thù cài đặt. Ta phải giết người.

Vù...

Phát hiện Thánh Thủ Nữ Y, một mỹ phụ xa lạ chợt xuất thủ đánh vào Cao Phong, Tạ Phương Yến lập tức phát chiêu chống đỡ.

- Mụ kia. Ta...

Cao Phong cả kinh kêu lên:

- Dừng tay! Nàng bị trúng độc, chân lực đâu còn?

Vừa kêu, Cao Phong vừa kéo Tạ Phương Yến lùi lại.

Nhưng nhanh hơn một sát na, lão tăng đã kéo Tạ Phương Yến về phía lão. Vô tình ngọn kinh của Thánh Thủ Nữ Y quật thẳng vào Cao Phong.

Bung!

Cao Phong loạng choạng.

Tạ Phương Yến vùng vẫy:

- Buông ta ra, lão trọc. Mụ kia, không được hại y.

Cao Phong vội kêu, ngăn nàng lại:

- Cô nương chớ hồ đồ Tôn giá đây là...

Thánh Thủ Nữ Y đã lao đến:

- Người quả có đôi chút bản lĩnh, thảo nào dám đến tận đây dò xét ta. Đỡ!

Vù...

Cao Phong hốt hoảng vội dịch người tránh chiêu, miệng kêu:

- Chậm đã! Hãy nghe tại hạ giải thích.

Vút!

Bị hụt chiêu, Thánh Thủ nữ Y thêm phần nộ:

- Giỏi! Thủ tránh lần nữa xem sao? Đỡ!

Vù...

Cao Phong lại tránh, lần này quát;

- Nếu không nghĩ tình tôn giá đã cứu tỉnh Tạ cô nương, tại hạ không thể nhân nhượng mãi.

Vút!

Thánh Thủ Nữ Y cười lạnh:

- Ai cần người nhân nhượng? Cuồng đồ! Nạp mạng!

Vù...

Cao Phong định phát chiêu, chợt nghe ở phía sau có thanh âm của lão tăng vang lên:

- Lão nạp nguyện tiếp lực. Tiểu đàn việt xin chớ trách! Đỡ!

Ào...

Cao Phong phát hoảng vì biết khó thể đối phó cùng một lúc hai cao thủ như thế này. Y đành bật tung người lên cao.

Vút!

Diễn biến khá bất ngờ, khiến chiêu công của Thánh Thủ Nữ Y suýt quật phải chiêu tập kích của lão tăng.

Nhân lúc cả hai đang cố hết sức để thu chiêu, Cao Phong từ trên cao nhìn xuống, thấy Tạ Phương Yển đã bị chế trụ huyết đạo.

Bật cười, Cao Phong lập tức trầm người xuống:

- Tại hạ xin đắc tội! Đỡ! Đỡ!

Nhị kinh được phát ra từ song thủ của Cao Phong, một cho lão tăng và cho Thánh Thủ Nữ Y.

Họ giận dữ quát nạt:

- Cuồng đồ to gan!

Tiểu đàn việt công phu quả lợi hại!

Và họ phát kinh đón đỡ!

Vù...

Ào...

Không chậm theo kế đã định, Cao Phong lạng người, vừa giải huyết vừa lôi Tạ Phương Yển cùng chạy:

- Cáo biệt! Ha... ha...

Đến lúc này, hai tiếng chạm kinh mới thật sự vang lên.

Ầm! Ầm!

Dư kinh làm cho hai nhân vật nọ phải chậm lại, khiến việc đuổi theo Cao Phong thêm khó khăn.

Họ lao ra ngoài gian thạch thất, không nhìn thấy Cao Phong và Tạ Phương Yến đâu.

Thánh Thủ Nữ Y giận dữ:

- Tiểu tử không thể chạy như thế. Đuổi theo.

Lão tăng bảo:

- Lão nạp truy tìm phía hữu. Chúng ta phải phân khai mới dễ tìm. Nào!

Vút! Vút!

Họ phân khai, chạy mỗi người mỗi hướng.

Họ vừa khuất dạng, từ phần đỉnh của gian thạch thất liền có thanh âm của Tạ Phương Yến vang lên:

- Kế của người tuy cao minh nhưng bây giờ ngoài việc leo lên núi đâu còn hướng nào cho chúng ta chạy?

Có tiếng Cao Phong đáp lại:

- Chỉ một mình tại hạ chạy là đủ. Cô nương...

Tạ Phương Yến gạt ngang:

- Không được! Ta sẽ đi theo người. Ta...

Đến lượt Cao Phong gạt ngang:

- Hãy nghe cho rõ đây. Cô nương chính là Thánh nữ của Bạch Liên Giáo ở Tây Vực, vị đại sư lúc nãy đã nói quá rõ về xuất thân của cô nương cùng lệnh huynh Tạ Phương Điền. Nếu cô nương muốn báo thù cho lệnh huynh, cần phải đi theo đại sư.

- Báo thù? Người muốn nói...

- Tại hạ phải đưa cô nương trốn chạy cốt ý để làm rõ chuyện này. Xin dừng ngắt lời tại hạ, chuyện là thế này...

Cao Phong sau khi thuật những chuyện có hên quan đến Tạ Phương Điền, mới chùng giọng nói tiếp:

- Tại hạ chính là người từng được cô nương cướp từ tay cung chủ Thần Bí Cung, đã từng cùng cô nương rơi xuống vực sau đó cùng thoát. Và cũng tại lòng núi Võ Di đó, tại hạ đã bị lệnh huynh không chế. Thoạt đầu, tại hạ rất phần hận

vì cứ bị lệnh huynh hành hạ, bị tra hỏi về câu kinh văn ở Uy Phong Cổ Tự. Sau này tại hạ mới hiểu, đó là cách lệnh huynh giúp tại hạ khổ luyện công phu. Vì cảm kích lệnh huynh, ngay khi biết cô nương là Tạ Phương Yển, tại hạ không thể quan tâm.

Tạ Phương Yển bàng hoàng:

- Theo người nói, chạy thoát khỏi núi Võ Di là do gia huynh bày nghi trận, để buộc người càng thêm khổ luyện?

- Không sai! Dù tại hạ có cải dạng cách nào, có thay đổi chỗ lưu ngụ đến đâu suốt một năm sau đó lệnh huynh vẫn âm thầm bám theo hỗ trợ.

Gia huynh đã chỉ điểm thuật dị dung cho người, đương nhiên người có dị dung đến đâu cũng bị gia huynh phát hiện. Việc gia huynh bám theo còn có ý bảo vệ cho người, tại sao?

Không một lời nhắc đến lai lịch, Cao Phong chỉ giải thích:

- Tại hạ nghĩ, có lẽ lệnh huynh đã bị Lỗ Trung phát hiện. Lệnh huynh cũng bị Lỗ Trung ngấm ngấm hạ độc. Để báo thù, lệnh huynh phải dồn sức, cho tại hạ và còn ủy thác cô nương cho tại hạ.

- Những lời này tuy đúng nhưng về thời điểm thì sai. Bởi sau khi bị Tuyệt Mệnh Sa gia hại, sinh mệnh của gia huynh không kéo dài quá hai mươi ngày.

Cao Phong vờ đoán:

- Rồi có thể lệnh huynh biết cách kìm chế, khiến độc chất chậm phát tác. Chỉ đến khi không còn làm gì được nữa, lệnh huynh mới thảm tử, thất khiếu đều xuất huyết.

- Nhưng tại sao gia huynh chọn người? Sao bấy lâu nay gia huynh không một lần đề cập những việc gì có liên quan cho ta biết?

- Cô nương đã có thân phận là Thánh Nữ, lệnh huynh tin tưởng là đã có người của quý giáo chu toàn. Vả lại, chính việc thất tung của cô nương đã làm cho lệnh huynh dù muốn nói, muốn giải thích cũng không còn dịp.

- Lỗi tại ta. Gia huynh luôn bỏ đi biệt, thỉnh thoảng mới quay về. Và hễ quay về lại bắt ép ta luyện công. Không chịu được ta tự ý bỏ đi.

- Rồi chuyện gì xảy ra? Lần gặp cô nương, tại hạ nhớ cô nương giả thành gã khất cái?

- Quả nhiên người chính là gã thư sinh độ nọ, đã bị ta ép giả thành thị tỳ

cùng ta đi đến Uy Phong Cổ Tự. Lúc đó, vì muốn lẩn tránh Tỏa Long Bang và Cổ Thạch Quan, ta mới tìm đến Uy Phong Cổ Tự hy vọng tìm thấy gia huynh cũng ở đó.

- Sao cô nương phải lẩn tránh Tỏa Long Bang và Cổ Thạch Quan?

- Có gì đâu. Tình cờ ta nhìn thấy ả họ Khả, ái nữ của lão bang chủ. Thấy thế lực của ả có thể giúp nhiều việc, ta lân la làm quen ả. Nào ngờ chưa gì ả đã nặng lời nhục mạ. Ta mới cho ả một bài học.

- Thế nào?

- Cũng nhẹ nhàng thôi. Điểm nguyệt ả, thay đổi y phục với ả. Vắt ả vào chỗ khuất. Vậy là ta ung dung thay địa vị ả được ba ngày. Mọi việc bại lộ khi ta bất ngờ chạm trán lão Quan Chủ Cổ Thạch Quan. Lão tưởng ta là thiếu bang chủ Tỏa Long Bang thật, lão hết lời mời mọc ta đến thăm chỗ của lão.

Thở ra một hơi dài, Tạ Phương Yến tiếp:

- Nào ngờ đó chỉ là kế của lão, định dùng ta để uy hiếp bang chủ Tỏa Long Bang. Hiểu ra, ta biết nếu để Bang chủ Tỏa Long bang nhìn thấy thì có khác nào “lạy ông tôi ở bụi này”?

Kinh hoảng, ta lập kế bỏ chạy. Cuối cùng, lão Quan chủ cứ đinh ninh là ta tìm cách tiềm phục vào Cổ Thạch Quan, lão giận dữ, truy đuổi ta. Ta không thể không sợ, phải cải dạng. Tiếp đó là gặp người.

Trước khi dứt lời, nàng chợt hỏi:

- Này! Diện mạo lần đầu ta nhìn thấy chính là diện mạo thật của người?

- Là thật!

- Vậy tính danh của người là gì?

- Cừu Hận!

- Không phải! Ta biết đó chỉ là giả danh. Nào nói đi.

- Tại hạ không thể nói, chưa tiện nói. Mong cô nương...

- Không được! Người phải nói! Ta hứa sẽ giữ kín cho người.

- Tại hạ...

- Còn nữa. Ta không muốn làm Thánh Nữ. Ta sẽ đi theo người. Người đi đâu, ta theo đó vì từ lâu ta đã....

Chợt nàng đổi giọng, kêu lên:

- Cao Phong... Cừu Hận! Người làm sao rồi?

Nàng kêu mãi kêu mãi nhưng cuối cùng chỉ có tiếng của một mình nàng kêu.

Do kêu lâu, kêu càng lúc càng to, lão tăng khi nãy và Thánh Thủ Nữ Y nghe được nên cùng quay lại.

----o0o----